

अवेल लि० नास्ति वेला सीमा यत् । १सीमारहिते निर्मर्यादे
 २अपलापे पु० ३चूर्णगुवाके स्त्री भेदि० । अप्राशस्ते
 न०त० । ४अनुचितकाले स्त्री । न०ब० । ५समयमून्ये लि० ।
 अवैष्ट लि० अव+यज-क्त । नाशिते “अवेष्टादंष्ट्रकाः”
 य०१०,१०, “अवपूष्णीयजतिर्नाशार्थः” वेददी० “अवेष्टा
 इति लौहायसमाविध्यति” कात्या० १५,५,२२ ।
 अवैध लि० विधित आगतम् अष् वैधं न०त० । १विधितः
 अप्राप्ते २निषिद्धे च । “अवैधं पञ्चमं कुर्वन् राज्ञो दण्डेन
 शुध्यति” सूतः ।
 अवैधव्य न० विधवाया भावः ष्यञ् वैधव्यं पतिहीनत्वम्
 अभावे न०त० । पतिमून्यत्वाभावे सपतिकत्वे । “अवै-
 धव्यप्रदं स्त्रीणाम्” कालिकापुरा० “अवैधव्यं भवेत्तस्याः
 सप्तजन्मसु निश्चितम्” पुरा० ।
 अवैमत्य न० वैमत्यं विरुद्धमतता अभावे न०त० । १मतद्वै-
 धाभावे ऐकमत्ये । न०ब० । २तच्छून्ये ।
 अवैयात्य न० वैयात्यं धार्ष्ट्यं निर्लज्जता अभावे न०त० । धार्ष्ट्या-
 भावे १सलज्जत्वे न०ब० । २तच्छून्ये लज्जावति लि० ।
 अवैर न० अभावे न०त० । १विरोधाभावे न०ब० । २विरोध-
 मून्ये लि० ।
 अवैराग्य न० वैराग्यं विषयवितृष्णा अभावे न०त० ।
 १विषयवृष्णायाम् २सांख्योक्ते धर्माधर्मज्ञानाज्ञानवैरा-
 ग्यावैराग्यैश्चर्यानिश्चर्या रूपाटविधप्रकृतिधर्मभेदे च ।
 अवैलक्षण्य न० विलक्षण्य भावः ष्यञ् वैलक्षण्यं भेदकधर्मः
 अभावे न०त० । १भेदकधर्माभावे अभेदे । न०ब० ।
 २तच्छून्ये अभिन्ने लि० ।
 अवोक्षण्य न० अव+उक्ष-भावे ल्युट् । तिरश्चा पाणिना सेचने
 “उत्तानेनैव हस्तेन प्रोक्षणं परिकीर्तितम् । न्यञ्जताभ्युच्यं
 प्रोक्तं तिरश्चावोक्षणं सूतम्” सूतः ।
 अवोद् पु० अव+उद्-भावे षञ् नि० नलोपः । १अवलोदने
 ततः अस्यर्थे अर्श० अच् । क्लिप्ते २सार्द्धे लि० जटा० ।
 अवोदेव अव्य० देवानामवस्तात् अव्ययी० । देवानामवस्त्रान्
 देशादौ “अवोदेवसुपरिमर्त्यं कवि” ऋ० ७,१६,१२ ।
 अवोष पु० अव+उष-कर्मणि क् । उष्णाद्धे । अपूपा० हितार्थे
 क्यतौ । अवोषीयम् अवोष्यं तद्धिते वस्तुनि लि० ।
 अव्य पु० अव्यवत् । वत्सरे । [पत्यादयोऽथत् ।
 अव्यप पु० अव्यपवत् वर्षाधिपे अव्यपशब्दे विद्यतिः । अव्य-
 अव्य लि० अविभवम् अवि+दिगा० यत् । सेषभावे लोभादौ
 “तिरः पवित् विवारमव्यम्” ऋ० ६,१०,६,१६, ।

अव्यक्ता पु० वि+अनुज-क्त न०त० । १विष्यौ, २कामे, ३शिशे,
 सांख्यमते सर्वकारणे, ४प्रधाने, रूपाद्यहीनतया चक्षुराद्य-
 गोचरत्वात्तथात्वम्, वेदान्तमते नामरूपाभ्यामव्याकृते
 ५अज्ञाने ईश्वरक्षरीरे ७सुषुप्तप्रवस्थायां च शब्दप्रवृत्ति-
 निमित्तैर्जातिगुणादिभिर्वर्जिते निराकारे ऽब्रह्मणि न० ।
 ८अस्यष्टे वस्तुभावे लि० । “हेतुमदनित्यमव्यापि सक्रि-
 यमनेकमाश्रितं लिङ्गम् । सावयवं परतन्त्रं व्यक्तं विव-
 रीतमव्यक्तम्” सा०का० । हेतुमत्त्वादभिर्व्यक्तधर्माविर-
 हितमव्यक्तम् । “अव्यक्तं त्रिगुणात्लिङ्गात्” सा०सू० ।
 “तद्विपरीतः श्रेयान् व्यक्ताव्यक्तज्ञ-विज्ञानात्” सा०का० ।
 “महत्त्वं सुखदुःखमोहात्मकद्रव्योपादानं सुखदुःखमो-
 हात्मकत्वे सति कार्यत्वात् तथाभूतघटादिवत् ।
 महदादिकं स्वोपहितत्रिगुणात्मकोपादानं कार्यत्वात्
 घटवत् इत्यमव्यक्तानुमानम् दर्शितम्” सा०प्र०भा० ।
 “बुद्धेरिवाव्यक्तसदाहरन्ति” रघुः । वेदान्तिभिः नामरूपा-
 भ्यामव्याकृतमज्ञानमेव मूलकारणतया अव्यक्ततया च स्वीकृतं
 तत्रैव प्रकृतिधर्माणां सर्वेषामन्तर्भावात् “अव्यक्तादीनि
 भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत ! । अव्यक्तनिधनान्येव तत्र
 का परिदेवनेति” गीतोक्तोरपि तत्रैव तात्पर्यम् तद्द्वारैव
 ब्रह्मणः जगज्जन्मादिहेतुत्वम् “व्यक्तकारणमव्यक्तं नित्यं
 सदसदात्मकम्” मनूक्तावपि तद्रूपमज्ञानमेवाव्यक्तशब्देनाभि-
 धीयते तस्य च प्रवाहरूपेणावस्थितत्वात् नित्यत्वम्
 “महतः परमव्यक्तमव्यक्तात् पुरुषः परः । पुरुषाच्च परं
 किञ्चित् सा काष्ठा सा परा गतिः” श्रुतौ तु अव्यक्तशब्देन
 सूक्ष्मशरीरमिति शा०सूत्रे भाष्ये च वृत्रस्थापितम् यथा
 “आनुमानिकमप्येकोपामिति चेन्न शरीररूपकवित्यस्त
 गृहीतेर्दर्शयति च” सू० । “आनुमानिकमपि अनुमाननि-
 रूपितं प्रधानमेवैकेषां शास्त्रिणां शब्दवदुपलभ्यते । काठके
 हि पद्यते “महतः परमव्यक्तमव्यक्तात् पुरुषः परः” इति
 तत्र य एव यद्नामानो यत्क्रमकाश्च महदव्यक्तपुरुषाः स्मृति-
 प्रसिद्धास्त एवेह प्रत्यभिज्ञायन्ते तत्राव्यक्तमिति सूतिप्रसिद्धेः
 शब्दादिहीनत्वाच्च व्यक्तमव्यक्तमिति व्युत्पत्तिसम्भवात् सूति
 प्रसिद्धं प्रधानमभिधीयते अतस्तस्य शब्दवत्त्वादशब्दत्वमनुप-
 पन्नं तदेव जगतः कारणं श्रुतिसूतिन्यायप्रसिद्धिभ्य इति
 चेन्नैतदेवम् नहेत्तत् काठकवाक्यं सूतिप्रसिद्धयोर्महदव्यक्त-
 योरस्तित्वपरम् नहेत्तत् यादृशं सूतिप्रसिद्धं स्वतन्त्रं कारणं
 त्रिगुणं प्रधानं तादृशमव्यभिज्ञायते । शब्दमात्रं ह्यत्राव्य-
 क्तमिति प्रत्यभिज्ञायते स च शब्दो न व्यक्तमव्यक्तमिति